

365 DE ZILE DE CONCURS

Concursul — început cu un an în urmă — a ținut, după cele mai elementare calcule, 365 de zile. În acest timp au fost prezentate de cei peste 600.000 de artiști amatori, participanți, aproape 100.000 de spectacole! 24.000 de formații corale, instrumentale, coregrafice și brigăzi artistice și-au arătat măiestria pe scenele cluburilor, ale caselor de cultură și căminelor culturale de pe întreg cuprinsul țării. (Dacă am înșira în timp, ca niște mărgele pe un șirag, programele acestor 24.000 de formații — socotind cîte 30 de minute fiecare — fără a omite și timpul necesar pentru ridicarea și lăsarea cortinei, ar fi necesare exact... 1001 de nopți pentru a le vedea pe toate. Întrucît, practic este imposibil să stai ținut într-un fotoliu un timp atît de îndelungat, milioanele de spectatori — care au participat la spectacolele date în cadrul concursului — și-au împărțit deloc neplăcuta sarcină de a vedea și aplauda programele formațiilor participante.)

„— Am totdeauna emoții cînd intru pe scena teatrului C.C.S., unde, după cum știți, se desfășoară finalele concursurilor de amatori — ne spune Ion Suciu, muncitor chimist la Combinatul Chimic Făgăraș și membru al brigăzii artistice a acestei întreprinderi.

— Cu alte cuvinte...

— Da. Am mai fost de două ori. Acum e a treia oară. Și nu sînt singurul în situația asta.

— Și nu v-ați obișnuit încă cu scena?

— Ba da, dar nu cu scene așa de mari ca aceasta, cu public atît de numeros și mai ales cu... juriu în sală. Trebuie să treacă cîteva minute, care mi se par veacuri, pînă încep să mă obișnuiesc. Atunci, încep să simt că știu juca.“

Că „știe juca“, și ca el mulți alții, am putut să constat mai tîrziu cînd l-am văzut pe scenă.

Dintre acești interpreți „care știu juca“ am stat de vorbă cu Tiurbe Lucreția-Lucia („scrieți și Lucia, pentru că așa mă cunoaște lumea în sat“). E membră a brigăzii artistice din comuna Șimand și are... o sută de prunci (la căminul gospodăriei colective din comună, unde e educatoare). Am găsit-o ținînd în brațe un uriaș buchet de gladiole. „Nu știu de la cine

sînt. Mi le-a dat acordonistul înainte de spectacol. Mi-a spus că cel care mi le-a trimis, o să mă felicite după spectacol. Dar m-au felicitat at tia,  nc t mă aflu într-o mare încurcătură. Într-o tot at t de mare încurcătură cred că ar fi fost pus (dacă ar fi primit un buchet de flori cu aceea i indica ie)  i Vilciu Gheorghe, membru al aceleia i brigăzii, care, împreună cu Lucia, a interpretat în chip excelent cupletul *O vizită la G.A.C.  imand* („Tolvai, doamne, că multe  i minunate lucruri or mai fost“).

Ioanovici Teodor, inginer,  i Pu terlea Valentin,  eful adjunct al  antierului de construc ii de blocuri din Piatra Neam , „comicii“ brigăzii artistice a Complexului de lucrări S vine ti-Roznov,  nv  toarea frun    Dalea Hortensia (veterana brigăzii G.A.C. „Via   nouă“ din Sintana, de trei ori finalistă, de două ori laureată), Moraru Luiza, de 11 ani, elevă în clasa a V-a (care a interpretat, fără trac, trei roluri în programul brigăzii Fabricii de re on S vine ti),  nv  torul Porumb Augustin, interpret în brigada artistică de agita ie a Căminului cultural Rom na , regiunea Cluj, sînt numai c tiva din talenta ii interpre i pe care i-am remarcat cu prilejul finalei.

Foarte caracteristic ni s-a părut numărul impresionant de frun    în produc ie pe care i-am  nt lnit printre arti tii amatori finali ti. Iată c tiva dintre ei: minerii Popa Constantin  i  tef nescu Constantin de la Clubul muncitoresc Aninoasa, operatoarele chimiste Badea Gina  i Nedelcu Elena, calificate la Combinatul de azotoase S vine ti cu note numai de 9  i 10, filatoarea Mathe Kati, din brigada artistică a Industriei textile Lugoj, care lucrează la trei p r i de ring,  i exemplele se pot continua.

„Avem o c su   po tal  la Casa de cultură — ne spune Mihai Diaconu, director al Casei de cultură din Negre ti, regiunea Ia i,  i instructor al brigăzii de acolo.  n această c su  , oamenii din sat s-au obi nuit să pună diverse sesizări prin care ne relatează fapte ce ar putea prezenta un interes pentru brigadă. Citim cu aten ie aceste r v  e, cernem faptele cuprinse în ele pentru a separa pe cele neesen iale,  i apoi ne străduim să găsim forma artistică corespunzătoare pentru fiecare din cele demne de a fi incluse în

programul brigăzii noastre. De asemenea,  inem seamă de aprecierile  i propunerile pe care ni le fac spectatori la discu iile pe care le organizăm după spectacole.“

Membrii brigăzii artistice a Clubului „Vasile Roaită“, schela Băicoi (care anul acesta a prezentat, p n  la 14 august — data întrării în finală — nu mai pu in de... 56 de spectacole), ne-au vorbit  i ei de felul în care brigada e legată de problemele produc iei :

„Brigada a II-a de interven ii (care are menirea de a înlătura defec iunile ivite în buna desf  urare a lucrului la sonde) a chemat la întrecere toate celelalte brigăzi de interven ii din schelă, sub lozinca : „Interven ii rapide  i de bună calitate“. Odată cu această chemare la întrecere, cu maximum de operativitate, am alcătuit un program adecvat, pe care l-am prezentat în fiecare sec ie complexă, ajut nd la popularizarea  i  nsu irea ini iativei. Nu ne-am considerat terminate obliga iile ce le aveam în această privin    i am continuat să urmărim modul în care se aplică noua ini iativ , care sînt rezultatele întrecerii, critic nd în programele următoare deficien ele  nt lnite  i aduc nd elogii frunțășilor. Astfel, ini iativa a dat roade nesperat de bune.“

„Comitetul de partid al complexului, prin tov. Rădulescu  tefan  i Carol Grosu — ne spune instructorul brigăzii artistice a Complexului de lucrări S vine ti-Roznov — ne-a sprijinit zi de zi pentru ca să mobilizăm oamenii, să ne procurăm costume, să avem condi ii de repeti ie c t mai bune. Au lucrat chiar  i în colectivul de crea ie, ajut ndu-ne, nu o dată, să găsim solu ia artistică cea mai bună în prezentarea unei teme.“

Cu asemenea sprijin  i cu astfel de metode de muncă, operative, întemeiate pe studiu  i observa ie atentă, la care se adaugă fantezia  i talentul celor ce fac parte din colectivul de crea ie, este firesc ca rezultatele să fie din cele mai bune.

„Am scris în zece ani de fapte
O cronică a vie ii noi.“

A a începe programul brigăzii gospodăriei colective „Via   nouă“ din Sintana, regiunea Cri ana. Purta i „pe aripile amintirii“, a a cum ne  nv    textul, am parcurs, printr-o retrospectivă ingenios g ndit , întregul drum al gospodăriei în cei 11 ani de existen  .

(Din filele unei cărți uriașe a apărut mai întâi un prunc — gospodăria la înființare —, apoi, un băiețandru și, în cele din urmă, un flăcău voinic, gospodăria la cea de a zecea aniversare, care au evocat diversele etape parcurse de gospodărie.)

Brigada a folosit, alături de alte procedee, hiperbola: o femeie aleargă după o pită uriașă cit o roată de locomotivă, cu ochi, sprâncene și cu un zîmbet larg, îmbietor.

— „Ce-ai pățit, nană Ilincă?
— Ia, scăpai pita din brîncă.
— Asta pit-ar fi să fie?
— Pită din gospodărie,
Frământată acasă la noi
Din grîu de cel mai bun soi,
Concio, Harac, San Pastore.“

O altă imagine sugestivă, realizată cu ajutorul citorva elemente scenografice simple:

„În înflorita colectivă
Trecut-au unsprezece ani de muncă.
Și-am strîns toată averea noastră
În astă uriașă pungă.“

Punga despre care este vorba e confecționată din plăci de lemn și adusă pe roțițe în mijlocul scenei. După ce se cere publicului să nu aducă reproșuri, deoarece banii nu s-au ținut totuși, așa cum se pare, „la ciorap“, punga se deschide — spre exemplificare — pentru a lăsa să se vadă siluețele unor camioane, grajduri, saivane, magazii, remize, pătule, „dar cine le mai știe spune“.

Iată deci că, în loc de a înșăila ca într-o simplă dare de seamă fapte și

cifre, pentru a vorbi despre realizările gospodăriei, colectivul de creație al brigăzii din Sîntana a găsit cîteva imagini artistice, care se impun și rămîn în atenția publicului. Lecția de mecanică din programul brigăzii uzinelor „Tudor Vladimirescu“, „poantele“ din programul brigăzii Casei de cultură din comuna Negrești, regiunea Iași, scheciurile din programul brigăzii Spitalului nr. 9 București au constituit de asemenea exemple de modul în care anumite fapte pot căpăta o transfigurare artistică și pot „prinde“ la public.

Spectatorii care au umplut pînă la refuz sala C.C.S., în cele zece zile ale finalei, nu și-au putut ascunde totuși plictiseala în timp ce pe scenă au evoluat unele brigăzi ale căror programe neartistice, lipsite de inventivitate și umor, s-au tîrît cu mers de melc între o ridicare și o cădere de cortină. Nedumeriri a stîrnit lipsa de claritate în programele altor citorva brigăzi, după cum au fost obositoare excesele de mișcare sau abundența de recuzită la altele (la ce au servit oare cele șase butoaie de carbid care sînt rostogolite de-a lungul scenei în cadrul spectacolului brigăzii artistice a combinatului chimic „Karl Marx“ din Tîrnăveni?).

Caracterul de montaj literar-muzical, precum și cel estradistic (de la care sînt preluate doar elementele formale) aduc o notă de cenușiu, dovedindu-se improprii pentru brigăzile artistice.

Desigur, nu se pot da rețete care să definească genul artistic al brigăzii de

Gh. Vilciu din brigada artistică a Căminului cultural Șimand (reg. Crișana)

Elena Ploscaru și Ana Goina din brigada artistică a Gospodăriei agricole colective „Viață nouă” din comuna Sintana (reg. Crișana)

Gina Badea din brigada artistică a Complexului de lucrări Săvinești-Roznov (reg. Bacău).

agitație. Dar se poate afirma că cele mai interesante programe, cele mai ușor de receptat, rămân cele care — cu ajutorul unor imagini artistice simple, convingătoare, adecvate — aduc în discuție problemele de seamă ale unității de muncă respective. Acestea au darul, fiind ușor înțelese, de a fi reținute, de a mobiliza, de a fi eficiente.

Una din sălile de balet ale Teatrului C.C.S. în zilele concursului. Manuscrise, șpalte, machete, pagini răspindite peste tot sînt indicii care dovedesc cu certitudine că aici s-a instalat o redacție. Într-adevăr, într-o sală de balet a teatrului s-a instalat redacția celei mai tinere gazete din țară. O gazetă cu viață de efemeridă: „Finala celui de al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori”. Pînă va înceta să mai existe, gazeta trăiește din plin. În hol, în curte, în sală, în culise, în cabine, în fosă, în balcoane, e citită cu înfrigurare. Pentru ca gazeta să apară la vreme, redactorii ei sînt prezenți la teatru odată cu zorile. Aleargă între cabine, sală și redacție, asistă la cîte 20—30 de spectacole pe zi, iau cîte o duzină de interviuri, beau cam tot atîtea cafele și scriu pînă tîrziu după miezul nopții, cînd sălile, scena, culisele, holurile se reculeg, cufundate în întuneric. N-a trecut nimic demn de a fi relevat, fără a nu fi prins de pana vreunuia din redacții revistei.

Ilie Rusu

Luiza Moraru din brigada artistică a sindicatului Uzinei de fibre sintetice Săvinești (reg. Bacău)

